

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

We hebben vandaag een prachtig evangelie.
Jezus die ons leert om niet een blinde te helpen
als we zelf blind zijn,
want dan zouden we wel eens samen
in een put kunnen vallen.
En probeer niet de splinter in andermans oog te verwijderen
als je zelf nog een balk in je eigen ogen hebt zitten.
En tot slot die hele bekende uitspraak:
'Waar het hart vol van is,
daar stroomt de mond van over.'

Ik zat zo over al die mooie woorden na te denken
en toen moest ik steeds aan het volgende denken.
En dat zou ik graag met u in deze preek willen delen:

Een heel groot schilderij
dat hangt in de Jacobikerk in Utrecht.
Even terzijde: de Jacobikerk in Utrecht
is een oude, van oorsprong katholieke kerk,
maar in de tijd van de Reformatie
is het een Protestantse kerk geworden.
Maar goed, op dat grote schilderij is
een donkere ondergrond
en daarop is alleen maar een tekst geschilderd.
Een tekst van de apostel Paulus.
Met allemaal hele mooie kleine gouden lettertjes.
Je ziet dat soort schilderijen wel vaker
in Protestantse kerken.

Maar op sommige plekken
begon de verf een beetje te slijten
en daar kwamen dan de mooiste kleuren tevoorschijn.
En zo ontdekte men dat onder dat schilderij
nog een andere afbeelding zat.

En dat is een prachtige afbeelding van een priester
die de Heilige Mis opdraagt.
En dan tijdens de consecratie heft die priester
de kelk met wijn op.
En dan zie je achter het altaar Christus aan het kruis,
met zijn zijde doorstoken met een lans,
en daar stroomt dan zijn Bloed uit,
dat vervolgens in de kelk van de priester terecht komt.

Nou, die onderste verflaag,
die afbeelding van Christus,
is zo rond 1480 geschilderd.
Daarna kwam de Reformatie.
En toen was zo'n afbeelding niet meer toegestaan.
Men heeft toen over die eerst afbeelding
een donkere laag verf geschilderd,
-gewoon, zo erover heen-
en daar toen de tekst van de apostel Paulus op geschilderd.

Ik vond dat zo'n opzienbarende ontdekking.
En ik zal u ook zeggen waarom.
En dan kom ik tegelijk ook uit
bij het evangelie van vandaag.

Een blinde kunstkenner zou misschien zeggen:
Een waardeloos schilderij, alleen maar lettertjes.
Maar een echte kunstkenner, met scherpe ogen, zegt:
"Nee, kijk uit. Daaronder zit nog een prachtig schilderij
uit de Middeleeuwen."

En nu komt het!
Hoe kijken wij naar ons zelf
en hoe kijken wij naar een ander?
Weet u, wij zijn door God oorspronkelijk geschapen
heel mooi en heel waardevol.
Maar door de zonde zijn er allemaal laagjes
over heen gekomen.
Nou, die laagjes zijn meestal lelijk.

Maar ze kunnen ook nog wel eens best mooi zijn.
Mooie lettertjes, sommige lettertjes zelfs van goud.
Maar het origineel zit eronder.
En dat origineel is en blijft toch altijd
het meest waardevol!
Daar gaat het om.
Hebben we daar oog voor!

Ik geef u nog een voorbeeldje.
En daarvoor neem ik u even mee
naar de tijd van de apostelen.
Er moet een leider onder de twaalf apostelen worden gekozen.
Een paus. De eerste onder de apostelen.
En dan wordt Petrus voorgesteld.
Een goede vent.
Maar.... hij heeft ook drie keer zijn Heer Jezus verloochend.
Drie keer heeft hij gezegd: 'Ik ken Hem niet.'
Want hij was bang voor een slavinnetje.
En daardoor was Petrus bang
dat ze hem ook gevangen zouden nemen,
net zoals Jezus,
en hem ook wel misschien zouden doden.
Kunnen we die man nu wel paus maken,
de leider van de apostelen?
Ik denk het niet!

Maar dan kijken we naar Petrus
zoals naar dat schilderij in de Jacobikerk.
We kijken alleen maar naar het bovenste verflaagje.
Alleen maar naar al die lettertjes.
Maar we vergeten dan dat daar onder
een prachtig iemand zit.
Een man met een hart van goud.

En we vergeten ook
dat Jezus Petrus heeft vergeven.
Zeg maar, het bovenste verflaagje heeft weggehaald.
Vergeven.

Zelfs tot driemaal toe.
Want drie maal vroeg Jezus aan Petrus:
'Hou je van Mij?'
En drie maal zei Petrus.
'Ja, Heer, ik hou van U.'
En vervolgens zei Petrus:
'Heer, het stelt misschien allemaal niet zo heel veel voor.
U weet het, ik heb U driemaal verloochend.
En toch, dat weet U ook, toch hou ik ook echt van U!'
En Jezus zegt als het ware:
'Ja, hoor, ik haal die bovenste verflaag weer weg,
zodat het origineel weer helemaal tevoorschijn komt!'

Tot slot:
'Waar het hart vol van is,
daar stroomt de mond van over.'
Ik neem u nog een keer mee naar dat schilderij
in de Jacobikerk in Utrecht.
Als ik over dat schilderij praat
dan kan ik natuurlijk eindeloos praten
over al die lettertjes die daar over heen zijn geschilderd.
Die tekst van de apostel Paulus.
Maar nog veel liever praat ik dan
over de afbeelding die daar onder zit.
Die afbeelding van Jezus die alles geeft,
zelfs zijn leven, zelfs zijn Bloed.
Om ons te laten zien hoe veel Hij van ons houdt.
Daar is dan mijn hart vol van.
Daar wil ik dan het liefst over spreken.

Hoe praten wij over elkaar?
Praten we alleen maar over de negatieve dingen
die we van elkaar weten?
Of blijven we oog houden
voor wie wij eigenlijk ten diepste zijn?

Ik hoop dat we echte kunstkenners zijn.
Met scherpe ogen, niet halfblind of zelfs helemaal blind.

Maar dat we oog hebben voor Gods prachtige schepping
in onszelf en in de ander.
Daar mag ons hart vol van zijn.
Daar mag onze mond van overlopen.